

326 В ТУ МИТЬ, КОЛИ МЕНЕ ПІДХОПИТЬ ВІЧНІСТЬ

І. Шевченко

Е. Сутін

Moderato [Помірно]

Gm Cm

1. В ту мить, ко-ли ме-не під-хо-пить віч-ність у
 2. У тій кра-ї-ні, де я віч-но бу-ду, но-
 3. Є в тій кра-ї-ні не-зем-но-го щас-тя рі-
 4. Не бу-де в не-бі жод-но-го про-клят-тя, бла-

D Gm

сон-це сий-ні, не-зем-ні кра-ї, я на-зав-
 -чей не-ма-є, на-віть ве-чо-рів. Там в світ-лі
 -ка во-ди про-зо-ра, мов криш-таль, там рай-ське
 -жен-ство за-па-ну-є на ві-ки; там ца-рю-

Cm

-жди роз-ста-ну-ся із ніч-чю, за-
 дня жи-вуть спа-сен-ні лю-ди, що
 де-ре-во, що ро-дить ряс-но, а
 -ва-ти-муть в лю-бо-ві брат-ній всі

Gm A D *Приспів*

-бу-ду тем-ний зір о-чей ї-ї.
 віч-но-сті вже пе-ре-йшли по-ріг.
 за-мість сон-ця там-ли-це Хрис-та. О, див-на
 ті, ко-му Гос-подь про-стив грі-хи.

G C G

мить! О, віч-но-сті по-ча-ток! Про те-бе

E Am D

ду-ма-ю й ра-ді-ю я. Я-ке ж ме-не че-ка-є світ-ле